

De Onsterfelijke, De Levenden Doden en De Doden

-verslag van een wakende droomreis-*

revised website-edition

© Carolus M. den Blanken

Gisteren (30 Augustus 1997) had ik een vreemde dag. Na mijn vorige dromen moest ik telkens weer aan David Bowie denken. Op zijn L.P. "Diamonds Dogs" zingt hij over de "Verlosser".

Ik ging lopend naar de binnenstad, want het was een mooie zonnige dag. Al wandelend kwam ik in de buurt van het park, dat tegenwoordig hoofdzakelijk door Marokkanen en hun families bezocht wordt en waarover ik de vorige nacht prachtig gedroomd had; het park rechtstreeks verbonden met de ingang van het Centraal Station. Na het ontwaken uit deze droom had ik het gevoel gehad dat wij dat aspect van het gemeenschappelijk delen door de tijd heen niet alleen verloren hebben maar dat wij zo druk zijn met onze individuele ontplooiing, dat wij het kind met het badwater hebben weggegooid.

Ik kreeg de impuls er doorheen te lopen, hetgeen ik deed en op een bankje trof ik een Hindoestaanse vrouw aan. Ik heb jaren geleden eens kennis met haar gemaakt, maar het contact was oppervlakkig geweest. Ik had de impressie dat ze van binnenuit aan het huilen was; ik voelde

haar eenzaamheid sterk. Ik ging naast haar zitten en sprak een tijdje met de vrouw, wier naam mij niet bekend was. Ze vertelde dat ze al enkele jaren terug van haar man gescheiden was en sedertdien bij een psychiater onder behandeling was. Ze kreeg antidepressiva voorgeschreven, die haar, volgens eigen zeggen, dik en vermoeid maakten. Nu had ze het gevoel dat ze van die pillen afmoest. Haar psychiater echter had haar gevraagd "of ze soms zelf voor psychiater wilde spelen" en haar geadviseerd door te gaan met het innemen van die drugs voor de rest van haar leven.

Niettemin, haar Geest- ze was niet religieus in de orthodoxe betekenis van het woord - had haar verteld langzaam af te bouwen. Ze scheen te twifelen tussen de twee tegenstrijdige adviezen. Ik vertelde haar dat de meeste psychiaters helemaal in niks geloven, behalve in woorden en pillen en dat ze beter naar haar Geest kon luisteren.

De vrouw klaagde ook omtrent haar enige zoon, die zijn eigen weg ging hetgeen normaal is voor een 16-jarige jongen- en dat hij na schooltijd rondhing met zijn vrienden. Op vragen mijnerzijds gaf ze aan dat ze het contact met haar familie verloren had.

Vanuit eigen ervaring weet ik hoe belangrijk familiebanden zijn voor vooral moslims en mensen uit derde wereld landen. Ik adviseerde haar stappen te ondernemen teneinde het contact te herstellen. Ik zei haar dat het verliezen van de band in de meeste gevallen geen opzettelijke daad is, maar vaak een proces van niet in staat zijn tot communicatie, verwaarlozing, het 'vergeten' van afspraken. Met als resultaat dat een gevoel van schaamte en vaak een misplaatst gevoel van trots, hetgeen

verhindert de eerste stap te zetten bij het herstellen van het contact. Toen ik uiteindelijk opstapte om verder te gaan, had ik het gevoel dat ik daadwerkelijk iets gedeeld had en een juist advies gegeven had.

Afgelopen nacht droomde ik dat ik een ongelukkige vrouw van buitenlandse afkomst tussen haar soortgenoten zette. Deze namen haar in hun armen en begonnen haar te verzorgen. Als ik de vrouw uit het park weer zie zal ik vragen of de band met haar familie hersteld is. Ik vraag mij af of de droomkracht mij naar het park geleid heeft om haar te helpen. * *

In elk geval, eenmaal aangekomen in de binnenstad, kreeg ik de aandrang om de CD "Diamond Dogs" van Bowie te kopen ter vervanging van mijn grijsgedraaide L.P. en ik gaf aan die impuls toe. Ik wil hieraan toevoegen dat ik slechts 7 CD's bezit en praktisch nooit een nieuwe koop. Toen ik andere CD's van Bowie bekeek, zag ik dat zijn laatste album "The Earthling" heette. De foto liet Bowie van de achterkant zien,

gekleed in een jas met de Engelse vlag als motief. Het leek symbolisch -zoals zo vele van zijn oude liedjes welke ik de laatste tijd draaide - voor mijn ontwikkeling; met mij rug naar de de aardse wereld staand en nu was ik in het proces van de reis terug ter keren van de "sterren".

's Avonds las ik nauwgezet de songteksten van "Diamond Dogs", die ik aantrof in een songbook; een compilatie waarvan ik volkomen vergeten was dat ik deze in het

grijze verleden eens aangeschaft had en waarnaar ik uit impuls gezocht had in mijn boekenkast. Ik ervoer het als wonderlijk hoe diepzinnig deze teksten zijn, temeer als je bedenkt dat Bowie destijds in zijn twinties was. Op het inlegvel, die mijn oude L.P. niet bevatte, stond Bowie afgebeeld met naast hem een reusachtige rechtopstaande, vervaarlijk uitzierende "klaar om te doden" hond. Op de grond lag een boek met als titel "The Immortal" en scheen geschreven te zijn door 'Master' of 'Maestro'; het is moeilijk te lezen vanwege de kleine letters. Ik las de zinnen waarin Bowie eenieder van ons uitnodigt tot het spelen met hem in de nacht; de nacht waarin alles mogelijk is; naar mijn mening een verwijzing naar astrale reizen en lucide dromen. Was het mogelijk dat hij van een andere "realiteit" kwam. Op dat moment was ik er zeker van dat David een "Dromer" was, geïmpersonificeerd als een rockstar, in de betekenis van de beschrijvingen van Don Juan. Je dient te bedenken dat de laatste twee weken letterlijk had meegemaakt dat mijn "echte" wereld voor mijn ogen uit elkaar gevallen was en ik was ervan overtuigd dat onze levens slechts dromen waren en dat ik het was die al de karakters, omgevingen e.d. in het leven riep, zoals in mijn lucide dromen. Ik denk dat ik sterk onder de invloed stond van de boeken van Carlos Castaneda^{***}, zonder echter al die ervaringen te hebben gehad welke hij in zijn boeken beschreven had. Met een gemengd gemoed ging ik slapen. Reeds gedurende de nacht, na het ontwaken uit mijn eerste droom, schreef ik op een stuk papier "Zeist" (een referte aan een eerdere droom en waarvan de betekenis "Zeis" is). Ook schreef ik op "Den Dolder" (hetgeen verwijst naar de psychiatrische instelling aldaar) alsmede "nederigheid". Instinctief voelde ik aan dat dit een "foute boel" was, want in mijn achterhoofd had ik verwacht voor het eerst in een lucide droom of astrale reis geopenbaard te zien hoe het Universum

werkte en hoe ik als een Dromer hierbinnen kon treden en zodoende persoonlijke macht kon verwerven. Niets lucide, niets kosmisch echter.

Na de tweede droom van die nacht schreef ik deze op en het volgende commentaar: "Associatie met de I-Ching. Het meisje van een vooraanstaande familie komt in bescheiden kringen terecht, maar past zich aan en klaagt niet." Het thema van dat hexagram nr. 54 is de omstandigheid dat een jong meisje zich verbindt met een oudere man. Het hexagram bewoog zich naar nr. 43 (De Doorbraak). Meerdere keren had ik de laatste tijd meer op mijn weg gevonden had. Tevens schreef ik deze nacht, alsof het iemand anders was die het mij dicteerde:

"De Doden zijn zij, die hun Ego hebben verlaten; zich realiserend dat zij zich in de handen van god bevinden en god is slechts een woord.* Alles wat zij verzamelen dienen zij terug te laten vloeien naar de niet-bezitters." (Ik moest denken aan Prinses Diana. Ze was van een vooraanstaande familie en had haar hart gegeven aan de minder bedeeden.)" Het volk van Engeland beseft pas na haar dood welke betekenis zij had. Ze moest echter eerst sterven voordat die boodschap in volle omvang duidelijk werd. Het waren echter dezelfde mensen, die de roddelbladen lazen en hun harten vulden met sensatie waardoor zij ook schuldig zijn aan het feit dat de paparazzi haar achtervolgden en de dood indreven. Wij zijn allemaal schuldig omdat wij onze harten vullen met slechts de jacht naar geld, niet luisterend naar de boodschappen van de profeten, niet luisterend naar god en god is slechts een woord. Wij zijn Niets. De Onsterfelijke is god en god is slechts een woord. Wij zijn de Levende Doden door niet te luisteren, onze Oorsprong niet te accepteren. We bestaan slechts bij de gratie van god en god is slechts

een woord; we leven in zijn droom en hij gaf ons het licht en het is aan hem om dit licht uit te draaien en dan zullen wij naar hem terugkeren."

Nu moet ik uitleggen dat mijn vader een zeer gelovige katholiek was, maar nadat hij overleden was toen ik net dertien jaar oud was, hadden mijn moeder, mijn broers en zusters alsmede ik onmiddellijk dat - in onze ogen- geraaskaal over God laten vallen. Enerzijds kon aan de ene kant ternauwernood meer een religieus geluid horen of ik begon spontaan verbaal agressief te worden ten opzichte van "die idioten" die in sprookjes geloven", anderzijds verslond ik boeken omtrent Oosterse filosofieën en meditatie, b.v. Krishnamurti, Het Egyptische Dodenboek, Carlos Castaneda's geschriften enz..

Toen ik de volgende dag mijn droomnotities aan het uittypen was moest ik denken aan wat Jezus Christus gezegd had: "Hij die in mij gelooft heeft het eeuwige leven" of zoiets, want nu betwijfel ik of hij dit wel gezegd heeft, want ik weet tegenwoordig meer van de Islam dan van de christelijke leerstellingen.

Ik moet denken aan Alpha Blondy, de musicus met religieuze ondertonen in zijn teksten. Hij zingt omtrent het samenleven van moslims en christenen. Muziek welk tot mij gekomen is via de hand van Morad en Jamal, twee Marokkaanse adolescenten met wie ik zeven jaar geleden in contact kwam en voor wie ik sedertdien figureer als een soort van oudere broer, vriend, counselor en vaderfiguur, bij gebrek aan aandacht en liefde van hun ouders; immigranten, komend uit een traditioneel moslimland in onze materialistisch georiënteerde westerse samenleving. Overigens is ook hun land van herkomst, zoals in zoveel moslimgebieden, de ware inhoud van de Islam verwisseld door een

mooie uiterlijke verpakking. Ik heb de indruk dat zowel de Westerse- als de Oosterse werelden op drift zijn geraakt en vervreemd zijn van hun wortels. Het gegeven dat het lijkt alsof Alpha Blondy nooit live schijnt op te treden, alsof hij geen persoonlijke geschiedenis heeft, zoals Saint-Denys en Don Juan, dringt zich op de voorgrond.

Gaf Don Juan Carlos Castaneda niet het advies zijn persoonlijke achtergrond uit te wissen omdat dit van geen enkel belang is? Opeens realiseer ik mij dat ik terdege in het bezit ben van een live-opname van Alpha Blondy, te weten "Live at Zenith at Paris." Is zenith niet "het hoogste punt" en Parijs niet de Lichtstad, de stad van de liefde? En is het niet tevens de plaats waar lady Diana verongelukte?

Ik moet opnieuw denken aan droomnummer 38 (P.S. Vanochtend noteerde ik droomnummer 7300); een droom waarin sprake was van een Heilige Man en waar ik destijds het commentaar toevoegde: "Het lijkt alsof er twee zones zijn, de dode en de levende, maar op de een of andere wijze zijn ze met elkaar verbonden. Een droom waarin ook sprake was van een verpleegster met handschoenen aan, omdat 'ze werkelijk witte handen heeft'.)

Gisterenavond zocht ik in het woordenboek "Celesta" op. De nacht ervoor had ik namelijk gedroomd dat zij mij een cadeautje gaf. Een paar dagen terug namelijk had ik in een droom Celesta, de dochter van een schilder, in het Licht gezet. Zowel zij als haar familie was mij daarvoor bijzonder dankbaar geweest, alhoewel ik gezegd had dat het niets voorstelde. Ik las in het woordenboek: "Orkestinstrument". En een orkest is natuurlijk een verzameling mensen met individuele taken, met als

gemeenschappelijk doel het produceren van een (meester) werk onder de leiding van de Maestro.

Ik moest ook denken aan een droom van vorige week; een droom waarin Jezus, Boeddha, Mohamed en andere Heilige Mensen in Amsterdam bijeen gekomen waren en waarbij ik rondgeleid was door Meester Aartsen (een verwijzing naar aards). En wat te denken van al die boodschappen, dat er geen Muur bestond? Dat twee realiteiten in elkaar overvloeien en elkaar beïnvloeden? En dan al die "toevalligheden" die ik de laatste tijd op mijn weg aantrof? Tevens moet ik denken aan al mijn dromen met als thema "bewegend naar 1". En vandaag is de 31e Augustus en morgen zal het de 1e September zijn!

En dan mijn eerste lucide droom, welk ik beschreven heb in mijn boek "De Kunst van het Lucide Dromen", met als droomnummer 101, getiteld 'Zeg eens AAA', waarin een oudere man voor het Concertgebouw staat en mompelt: "Weer drie mensen geboren" en de scène waarin mensen leken te bestaan uit puur Licht, pure Energie.

En dan de referenties in mijn dromen van de laatste tijd om te bewegen van A naar B, de namen van Alpha Blondy; de man welke recentelijk mijn pad kruisde, Van A. genaamd, bij wie ik direct de associatie had van "alfabet"; de persoon van wie ik de indruk heb dat hij een hoop kennis bezit, maar vast is blijven zitten in zijn wantrouwen ten opzichte van mensen en nu op zijn oude dag verbitterd is geraakt; de man welke geen B heeft durven te zeggen. ****

En dan al die clues naar David Bowie, met zijn mysterieuze teksten. Opnieuw komen zijn oude songteksten voor de geest en mijn droom die verwees naar zijn L.P. "Ziggy Stardust"; vooral het nummer "rock 'n roll

suicide" ('Time takes a cigarette, puts it in your mouth. You pull on your finger, then another finger, then your cigarette. The wall-to-wall is calling, it lingers, then you forget. You're a rock 'n' roll suicide') die mij ertoe bracht naar andere vroegere songs van hem te luisteren. Ik moet denken aan mijn boek omtrent lucide dromen en vooral aan het laatste hoofdstuk waarin praktische toepassingen beschreef en het gevoel dat ik destijds had bij het schrijven ervan, dat de staat van luciditeit niet gebruik dient te worden voor plezier en andere 'lagere' activiteiten, omdat dit zou kunnen leiden tot ego-opblazing en hoogmoed.

De artikelen van Father "X" in Lucidity Letter van enkele jaren geleden komen boven; artikelen waarin hij schreef dat na twintig jaar lucide dromen hij niet dichterbij god gekomen was. En alsmaar doorgaan blijven mijn gedachten, op hol geslagen, afdraaiend zoals een kapot horloge, beschreven door Saint-Denys in zijn appendix met zijn vreselijke droom onder de invloed van hasjiesj.

Ik denk aan mijn voornemen om mijn dromen, analyses en commentaren van Augustus 1997 te publiceren; het zou mensen het gevoel kunnen geven hoe "normale" dromen functioneren en interacteren met het dagelijks leven; dat je geen speciaal persoon hoeft te zijn om te kunnen groeien; dat eenieder door de illusies van het dagelijks leven kan breken.

En een deel van een songtekst van Bowie's "untold dream" komt mij weer voor de geest en dat god, en god is slecht 'n woord, ons niet alleen in onze slaap leidt, doch ook gedurende de dag. Dat wij de mogelijkheid bezitten door de Muur heen te breken. Dat, wanneer het aantal Ontwaakten, zal toenemen, het Kwaad in deze wereld zijn overheersende invloed snel zou verliezen. Ik moet denken aan het

onbehagen dat veel mensen tegenwoordig hebben omtrent de wereld. Het gevoel dat deze wereld op zijn eind loopt, met topics als de verwoesting van aarde en culturen, het verdwijnend gevoel van gemeenschapszin, de omgeving en ecologie, het toenemend drugsmisbruik, de toenemende kloof tussen arm en rijk.

Ik denk aan the DreamGate op het Internet, waar ik twee maanden geleden mee kennismaakte. Opeens voel ik dat god en god is slechts een woord, mij naar het Net geleid heeft en Richard Wilkerson, de manager of Dreamgate geleid heeft. Onmiddellijk heb ik associaties met "Wilkerson Sword" en "rich" en ik hoor de gillen van één van David Bowie's songs "give me steel! give me steel!"

Tevens besef ik dat het Net een mooie gelegenheid is om hem en zijn lezers te "hooken" door middel van dit Net, omdat Internet het symbool is van gemakkelijke toegang tot communicatie en informatie voor eenieder. Tegelijkertijd echter ervaar ik dat je jezelf kan verliezen in de onmetelijkheid van informatie, ook met betrekking tot het topic dromen. Het zou een vluchtroute kunnen worden; weer een nieuwsgroep oproepend, weer een andere pagina opzoeken, weer een ander contact, chatbox en zo de contacten met je naaste omgeving "de echte wereld", de eigen ervaringen, het luisteren naar je "spirituele" internet dat 24 uur per dag werkt, vermijdend.

Mijn gedachten gaan uit naar de gelegenheid dat de lezers zelf kunnen zien dat het dromen de vergeten taal van god is en god is slechts een woord; hoe het mogelijk is om door middel van je dromen in contact te treden met je werkelijke gevoelens omtrent jezelf en wat je gelooft omtrent de betekenis van het Leven, en dat, na al de bood- schappen

van je dromen geaccepteerd te hebben in je dagelijkse bestaan het Pad om door de Muur heen te breken zal komen. Het aandacht besteden aan je dromen is mogelijk zonder interventies van mij, andere droomspecialisten, guru's of zogenaamde spirituele leiders, welke jou vertellen wat je moet geloven en hoe dit uit te drukken. Al veel te lang zijn de boodschappen van nederigheid, liefde en betrokkenheid-de boodschap van Jezus, Buddha, Mohamed en al die andere profeten, met grote of kleine namen, bekend of onbekend, verkracht door mensen die de inhoud met een verpakking hebben verwisseld en de harten van de mensen hebben verduisterd met rigide regeltjes en tradities, en de mensen oorlog hebben laten voeren voor het verkeerde woord, slechts ter consolidatie van hun eigen macht en glorie.

Door middel van de taal der dromen, zouden mensen kunnen herkennen hoe zij bedrogen worden door de wereldlijke leiders. Deze prediken de god van het geld laten de aarde en het menselijk wezen ten prooi vallen aan destructie. Maar de oorzaak van het verval is niet alleen hen aan te rekenen. Ik en jij zijn/waren maar al te willig om al die leugens te geloven, om onze verantwoordelijkheid als menselijk wezen buiten onszelf te leggen, teneinde een "zeker" en "veilig" bestaan te hebben. En al degenen welke "ontsnappen" in lucide dromen, out-of-the-body-experiences, zonder een "ondergrond" te hebben, hebben grote kans zichzelf te verliezen; het lucide droomvehikel zal dan tot egoïflatie leiden en verder weg van het zelf voeren. Het is niet voor niets dat Tibetaanse yogi's dit pad slechts openen voor diegenen die reeds een zekere mate van wijsheid bezaten.

Het is waar. Door middel van de lucide droom ben je in staat de meest opwindendste dingen te beleven. Om voort te gaan met de metafoor uit

mijn document, je kunt met David Bowie optreden en toegejuicht worden. Maar het is en blijft een illusie en op de ene volgt de andere en weer een andere, totdat je een punt bereikt waarop je niet meer weet waar je bent en vooral wie je bent.

Het is wellicht mijn schuld en van al die andere welbekende lucide droomresearchers, die de lucide droom propageren door middel van boeken en droommachines. We zijn/waren de valse profeten; zoals Timothy Leary ; breinen vergiftigend met verkeerde vooruitzichten, een soort van nieuw "spiritueel materialisme" aanbiedend.

Hij of zij welke "ontwaakt" is, zal al deze leugens (h)erkennen en uiteindelijk weigeren mee te werken aan de verdere implementatie ervan, ongeacht de consequenties voor zijn of haar persoonlijk leven. Hij of zij vreest niet, want hij of zij is in de handen van god en god is slechts een woord. Het is dit bewustzijn dat een degelijke ondergrond is voor het Begin.

En nu weet ik dat je geen man of vrouw ben vanwege je ras, achtergrond, fysieke verschijning of seksuele voorkeur, maar slechts wegens de verantwoordelijkheid voor je eigen bestaan; dat is de ware weg van een Krijger. En tenzij je dit niet in elke vezel van je lichaam voelt, blijf je Een Levende Dode. Maar eenieder heeft het zaad van vruchtbaarheid in zich; het is echter de verantwoordelijkheid van eenieder zelf ervoor te zorgen dat het ontspringt.

En mijn dromen van de laatste twee weken bevestigen mij in dit gevoel en leveren de topics waaraan ik zelf eerst veel aandacht aan dien te besteden; ik ben slechts ook een beginner. Allereerst mijn oude gewoonte dat ook ik wens te ontsnappen aan deze realiteit. Niet in

materiële zaken, dat aspect heeft mij nog nooit kunnen motiveren, maar wel het verlangen om uit te stijgen boven het "gewone volk" met hun "bourgeois"-leven. Maar ook ik hang aan zaken en personen. Ook ik wil consumeren en hebben. Vele keren heb ik het gevoel gehad dat lucide dromen mij niet hielpen, noch mijn omgeving. Wat is de importantie, zo vroeg ik mijzelf af, wanneer wij niet in het dagelijks leven het lijden en noden van onze medemensen niet opmerken, geen bijdragen verrichten voor zover het in ons vermogen ligt, teneinde de ander te helpen met zijn dagelijkse strijd? Waar is de nederigheid, de betrokkenheid en de liefde? Wat is het nut om elke maand vijftig gulden op te sturen naar ons geadopteerd derde wereld kind, wanneer wij geen tijd en aandacht hebben voor ons eigen kind, omdat wij zo opgefokt zijn met alleen maar geld willen verdienen en druk zijn met onze activiteiten? En dan ben ik beland bij mijn tweede zwakke punt, mijn opgeheven vingertje! Wijzen naar andere mensen, die in mijn ogen dit en dat fout doen; mijn boodschap veel te direct verwoorden, en mij geïrriteerd voelend wanneer ze binnen korte tijd hun gedrag niet wijzigen, mijzelf dan weer redend om uit te roepen: "Maar ze willen ook helemaal niet veranderen" en daarmee mijn superioriteitsgevoel voedend. Om kort te gaan, ik heb geleerd dat ik niets weet en dat ik alleen maar ronddwaal in de handen van God en God is slechts 'n woord en dat ik slechts mag hopen dat op een dag ik niets meer te hopen mag hebben.

Where all is God

And God is just 1
word

I believe in the
Power of Good

I believe in the
State of Love

I will fight for the Right to be right

I will kill for the Good of the Fight

for the Right to be right ****

LEARN TO LISTEN TO YOUR INTERNAL INTERNET

LEARN TO LOVE

* Ik "stal" deze woorden van David Bowie's "Diamond Dogs"-lyrics

** Ik ontmoette haar in mei 1999 en het contact was hersteld.

*** Zie de boeken van Carlos Castaneda

**** Dit is een excerpt van de David Bowie song "Cygnet Committee"

***** Deze Van A. bleek lucide dromen te hebben gehad, doch hij was bang geworden en had zijn ontdekkingsreis stopgezet. Zijn uitspraken "van het concert des levens heeft niemand het programma", "alles draait om kut, kapitaal en kerk" en "er zijn maar weinig *mensen*" getuigden mij van iemand voor wie ik weliswaar groot respect voelde, voor iemand die minder levend dood was dan de doorsnee mens, doch niettemin van een menselijk wezen die de strijd opgegeven had; geveld door Angst, de eerste vijand van Kennis. Enkele jaren na onze ontmoeting werd de diagnose kanker gesteld. Hem werd door Infinity nog gelegenheid geboden met zichzelf en anderen in het reine te komen. Hij zocht de antwoorden bij mij en zo kon ik, de enige persoon in zijn bestaan met wie hij eerlijk was geweest, hem doen voorbereiden op de Onsterfelijke. En hij leerde mij de betekenis van de dood als raadgever. Welk een tovenaarsgiften. Welk een ervaring voor het tovenaarsalbum!